

Pardon. Musíme to opravit Sladká pomoc pro Kristýnu

Udělal Times Square přívětivější pro chodce a projektoval historické centrum Moskvy. Teď Jan Gehl míří na pozvání městské radnice i do Prahy, aby společně se svojí kanceláří Gehl Architects vyprojektoval novou koncepci magistrály. Samotný architekt říká, že tento úkol pro něj bude jedním z nejtěžších. Podle nového územního plánu se však může změnit i panorama hlavního města. Plán určuje celkem 14 lokalit, které lze využít ke stavbě mrakodrapů.

Humanizace severojižní magistrály se pro pražskou radnici stává stále aktuálnější tématem. Nyní začíná spolupracovat se světoznámým dánským architektem Janem Gehlem. Ten se svým týmem Prahu navštíví třikrát a během tří až čtyř měsíců vypracuje projekt, za který město zaplatí bezmála 2 miliony korun.

Nejfrekventovanější komunikací, která prochází středem města a zásadním způsobem ovlivňuje dopravu pražského centra, projede denně až 100 000 vozidel. Hlavním cílem této úpravy je humanizace magistrály a její zpřístupnění pro lidi. Významný dopravní koridor by se měl stát jakýmsi bulvárem usnadňujícím koexistenci automobilů a pěších, případně pak i cyklistů.

Dánský architekt však není prvním, kdo bude magistrálu projektovat. Již loni vypracoval Institut plánování a rozvoje (IPR) studii Humanizace severojižní magistrály, která se zaměřovala především na úsek centra kolem Muzea a navazující tunely.

Dalším krokem, který by významně mohl změnit podobu hlavního města, je nový územní plán (také nazývaný jako metropolitní plán), který v Praze

určuje celkem 14 lokalit, na kterých lze do roku 2020 začít stavět mrakodrapy. Plán ale jejich stavbu povoluje i na Roztylech, Chodově a ve Vysočanech, kde mohou vyrůst až dvacetisedmipatrové budovy. Taková je v Praze zatím jedna na Pankráci, v jehož oblasti se shlukuje i většina dalších mrakodrapů. Její výška dosahuje 109 metrů. Nižší, osmnáctipatrové domy mohou stát v Bubnech a patnáctipatrové na Rohanském ostrově.

Náměstkyně primátorky Petra Kolínská s metropolitním plánem nesouhlasí a obavy mají i radnice. „Všechny pro výškovou výstavbu zvažované lokality jsme pečlivě prověřovali,“ uvedl na obranu mluvčí IPR Adam Švejda. „Chceme otevřít diskusi o tom, kde a za jakých podmínek by Praha mohla růst i do výšky,“ doplnil.

TOMÁŠ HUBKA

Foto Petra Vávrová

V rámci projektu Konta Bariéry DOBRO+TY PRO CHARITU provonělo ve čtvrtek 20. října pasáž Myslbek sladké, slané pečivo i v bezlepkových variantách. Návštěvníci si mohli za libovolný příspěvek vybrat z rozmanité nabídky. Výtěžek z akce putuje stejně jako každý měsíc na pomoc vybrané osobě se zdravotním postižením.

Tradičně na charitativní akci nabízí své výrobky návštěvníkům Myslbeku pekařství Jan Mašek a firma Domáci dobroty bez lepku. Klasické koláče, buchty, preclíky a chleby si mohli kolemjdoucí koupit za cenu, kterou si sami určili. Původem severočeské pekařství Mašek proslavil před několika měsíci tzv. superchléb z nové speciální celozrnné mouky.

Patronkou akce je už od jejího začátku v prosinci roku 2015 herečka Eva Čížková. Ta o své úspěšné spolupráci s nadací říká: „Pro Konto se snažím pracovat pravidelně, čím častěji, tím lépe, protože přesně vím, kam peníze jdou.“ Konkrétní osoby vybírá charitativní organizace, řídí se při tom mimo jiné naléhavostí jejich situace.

Tento měsíc dostane získané peníze rodina malé Kristýny, která trpí dětskou mozkovou obrnou a příspěvek jí pomůže pořídit speciální zdravotní kočárek. V této chvíli není jisté, zda se kýženého cíle 12 tisíc korun podařilo dosáhnout, jelikož se suma musí započítat a spočítat ji až finanční úřad. Případný rozdíl pak doplatí Nadace Charty 77, pod níž Konto Bariéry spadá.

PETRA VÁVROVÁ

Uměním pro sociálně spravedlivější společnost

V žižkovském divadle Venuše ve Švehlovce a autonomním sociálním centru Klinika proběhl pod záštitou veřejné ochránčyně práv Anny Šabatové druhý ročník festivalu sociálního umění Případ pro sociálku.

Festival přinesl divákům možnost spatřit svět očima HIV pozitivních, žen bez domova, Romů či lidí s Aspergerovým syndromem, kteří jakožto herci s obdivuhodnou odvahou předstoupili před publikum podělit se

o své osudy. Všemi inscenacemi prostupovalo téma předsudků většinové společnosti, kvůli nimž je vzájemná spolupráce a komunikace téměř nemožná.

„Nejtěžší pro mě byla ta společenská smrt. Z medicínského hlediska se dnes s virem HIV dá celkem slušně žít, ale to, jak se na mě začala dívat společnost... s tím se snad nikdy nesmím,“ řekl jeden z HIV pozitivních herců v rámci premiéry představení Pašije/FRAGMENTY režiséra Jakuba Čermáka.

„Umění je nástrojem, který vedle vědy a politiky může změnit svět. Potřebujeme umělce, kteří dokážou lidi povzbudit a přivést k ideálům sociální spravedlnosti a humanismu. Festival Případ pro sociálku podporuji, protože to činí bez příkras a moralizování, prostě jen vypráví příběhy skutečných lidí, se kterými se pak každý z nás může ztotožnit,“ rekla patronka festivalu Anna Šabatová.

ELIŠKA BERANOVÁ

Děkovačka představení Pašije/FRAGMENTY

Foto Petra Vávrová

Jezte na šišato

Pokud projíždíte po nábřeží Kapitána Jaroše do Holešovic, můžete si všimnout na zdi pod Letnou několika plakátů, které se pravidelně mění. Jedná se o výstavy venkovní galerie Artwall. Jejím provozem se Praha inspirovala podle umělkyně Barbary Benish. Ta na konci 90. let přišla s nápadem využít veřejný prostor k prezentaci současného umění.

Zeď, původně sloužící k propagandě komunistického režimu, po jeho pádu zela prázdnotou. V roce 2000 ji oživila výstava Flower Power. Hlavním cílem projektu Artwall je podpora umění ve venkovním prostoru. Jelikož po nábřeží denně projede obrovské množství cestujících, patří Artwall mezi jednu z nejnavštěvovanějších galerií.

Výstavu s názvem Vynikající mohou řídiči a kolemjdoucí spatřit pod Letnou od 4. října do 2. prosince. Německý umělec Uli Westphal ve spolupráci s iniciativou Zachraň jídlo představuje velkoformátové fotografie ovoce a zeleniny. Expozice ukazuje potraviny, které byly vyřazeny z prodeje kvůli estetickým normám.

„Jedná se o velmi nebezpečný trend vedoucí k obrovskému plýtvání jídlem. Využíváme jen nepatrné spektrum odrůd a jíme pouhý zlomek sklizně. Její velkou část vyhodíme, často z čistě estetických důvodů, které si diktuje trh. Tím mrháme nejen energií, ale i pracovní silou a prostředky vynaloženými na vypěstování těchto plodin,“ uvedl Uli Westphal.

MICHAELA LIŠKOVÁ

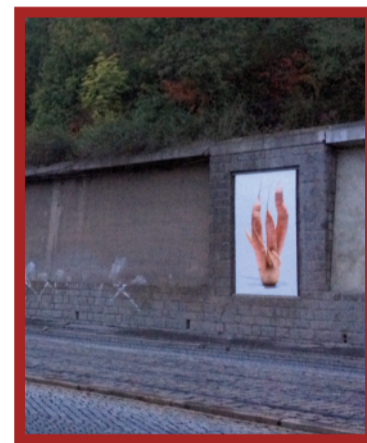

Foto Michaela Lišková

Aktuality z domova a ze zahraničí

• Prima odvysílá upravenou verzi Show Jana Krause s Bradym a Hermanem

Díl televizní show, ve kterém pamětník holokaustu a ministr kultury vystoupili, měl být odvysílán ve středu večer. Místo toho diváci viděli starší reprízu. Televize se brání tím, že materiál nebyl včas dodán, dramaturgické pořadu Matásková tvrdí opak. Nyní Prima prohlásila, že díl odvysílá dnes večer, avšak v upravené verzi kvůli obavě z přísné regulace kvůli vystoupení několika osobností, jež vyjádřily nesouhlas s prezidentem Zemanem. Mezi nimi například dokumentaristka Helena Třeštíková, socioložka Jiřina Šiklová nebo diplomat Michael Žantovský.

• Bojkot oslav 28. října

Morální dilema, zda jít, nebo nejít na Hrad a převzít státní vyznamenání, řeší v těchto dnech několik navržených osobností. Chtějí tak vyjádřit svůj postoj k prezidentu Zemanovi a jeho údajnému rozhodnutí vyškrtnout Jiřího Bradyho ze seznamu oceněných. Oslav se odmítají zúčastnit také politici. Členové KDU-ČSL, TOP 09, ODS a STAN dokonce plánují uspořádat vlastní oslavy svátku na Staroměstském náměstí.

TEREZA BRŮŽKOVÁ

• Maďarsko pokračuje ve výstavbě plotu proti uprchlíkům

O výstavbě další bariéry informoval maďarský premiér Viktor Orbán již

v srpnu. Novinkou jsou však senzory, které dokáží zachytit jakýkoliv pohyb. Bariéra tak naváže na stávající, která byla narychlo postavena loni v září při první migrantské vlně. Během té se přes maďarsko-srbské hranice dostalo do Evropy přes 400 tisíc běženců. Výstavba započala včera vztyčením zkušebního úseku.

• V Itálii se zachvěla země

Za posledních 24 hodin zažila italská provincie Macerata tři rozsáhlá zemětřesení, která si sice nevyžádala žádné oběti na životech, ale otřesy bylo možné pocítit i v metropoli Římu, kde se podle vypovědí obyvatel třásky a praskaly stěny. Nejslabší otřes dosáhl 4,9 stupňů Richterovy stupnice.

TOMÁŠ HUBKA

Generál Pavel: Fyzická likvidace ISIS by byla možná do týdne

Předseda vojenského výboru Severoatlantické aliance generál Petr Pavel před týdnem vystoupil na Karlově univerzitě v Praze. Promluvil o rozhodnutích, jež přinesl červnový summit ve Varšavě, budoucnosti blízkého východu a stanoviscích NATO vůči politice Ruské federace. Okomentoval také brexit a varoval před českými hlasy volajícími po vystoupení z aliance a EU.

Ve čtvrtek 20. října generál Pavel zavítal na univerzitní půdu. Nejprve strukturovaně promluvil ve třicetiminutovém bloku a pak hodinu odpovídal na otázky z publika. Vzpomněl při tom na předchozí summit ve Walesu, jehož rozhodnutí ten Varšavský revidoval. Potvrdil tak například, že se nyní pozornost aliance přesouvá z krizového managementu posledních dekad spíše na kolektivní obranu členských zemí. Zdůvodnil to současnými hrozbami v podobě terorismu, extremismu, migračních vln i nestability na jihovýchodě od aliance.

Ohrůženy se po anexi Krymu cítily být státy sousedící s Ruskou federací. „Těm se znovu dostalo ujištění, že platí závazky aliance ve vztahu k 5. článku o kolektivní obraně Severoatlantické smlouvy. Bude plně respektován při narušení hranic ze strany Ruska,“ uvedl generál a připomněl, že nedávno došlo k rozmístění dalších čtyř praporečnických uskupení v pobaltských

mích a v Polsku či k přijetí dalších opatření k ochraně vzdušného prostoru, mj. pro posílení obrany Turecka. Především na přítomné studenty však apeloval: „Komunikace je cestou. Tam, kde bude společný zájem, musíme zůstat otevření dialogu s Ruskem. Uzavírat se do ideologických klišé, jako že Rusko je naším nepřitelem a musíme dělat vše proto, abychom mu čelili, jen vytváří atmosféru strachu a dává prostor prezidentu Putinovi a jeho politice, jež staví na tom, že musí své občany bránit.“

Velká část generálových slov pak směřovala také k boji s Islámským státem. Zaznělo: „Fyzická likvidace ISIS by byla možná do několika týdnů,“ ihned však následovaly argumenty, proč se k takovému postupu NATO nepřiklání. Prvním z nich je promíchnutí radikálních militantů s civilním obyvatelstvem. „Je tudíž třeba použít přesnou munici, ne plošnou. Speciální síly – naše, irácké i kurdské – sledují cíl dlouho, než se odsouhlasí vhodné místo a čas pro zásah.“

Dalším důvodem, proč není vhodný rychlý zásah proti Islámskému státu, je efekt nechtěného vnějšího faktoru. „I kdybychom byli zpočátku vnímáni jako síla, jež má zbavit Irák a Sýrii ISIS, po velice krátké době na nás budou nahlížet jako na sílu nechtěnou – okupanty. To by znamenalo stáhnout se a vytvořit tím v důsledku prostor pro občanskou válku – viz

Generál Petr Pavel a prorektor pro vnější vztahy prof. Martin Kovář.

Foto: cuni.cz

Libye a další, kde se spustila vojenská intervence bez dalšího jasně definovaného plánu, jak stát stabilizovat. Myslím, že právě tak by se stalo i v Sýrii.“ Přes námitky, že je současný postup neefektivní, tedy generál vyjádřil názor, že NATO volí k civilnímu obyvatelstvu i následnému postavení země na nohy správný, nejšetrnější postup. Uznal však, že problém činí i odlišné zájmy jednotlivých zemí zapojených do konfliktu, včetně dílčích zájmů členských států aliance. Toto doložil i na případu z jiné lokality: „Francie třeba není příliš nadšená, že by se NATO mělo zapojit do řešení situace v subsaharské Africe. Sice si stěžuje, jak se o ni musí starat, ale

není ochotná vytvořit prostor, aby se mohli starat i další.“

Pro chod NATO je spolupráce s EU a jejími členskými státy bezesporu klíčová. I přes pokračující jednání ale prý není ideální a komentáři tak nešel ani brexit, respektive reakce členských představitelů unie na něj: „Velká Británie zdůrazňuje, že odchází z Evropské unie, ne z Evropy. To, že odchází, však vyvolalo zvláštní, ješitnou, uraženou reakci na místo toho, abychom se zamysleli, proč k odchodu dochází. Chybí tu sebereflexe – včetně té české. Pro nás není rozumnější alternativa než zůstat v uskupeních, v nichž jsme. Když se nám na nich něco nelíbí, ať už na NATO nebo na EU,

měli bychom přispět k dalšímu budování zevnitř, ne snahou o referendum o vystoupení. Myslím, že ocitnout se mimo, by pro nás byla nehorší varianta.“

Petr Pavel se v závěru podělil i o svou další profesní frustraci, v tuto chvíli dokonce největší: „Je to nedostatek vůle pro dosažení skutečného efektu v rámci institucí. Institucionální žárlivost,“ označil současný problém spolupráce NATO s EU. „Každý z orgánů ke všemu přistupuje samostatně, nemyslí na užší koordinaci. Dosavadní vývoj – včetně posílení pilíře evropské obrany – může situaci spíše zkomplikovat.“

TEREZA ZYKLOVÁ

Umí justice spolupracovat s médii?

Soudy působí na většinu populace až příliš komplikovaně, proto se lidé snaží získat zjednodušené informace prostřednictvím médií. Jsou ale média spravedlivá vůči justici?

Tuto otázku položil moderátor David Smoljak hostům 29. ročníku konference Člověk a média, kterou pořádalo Hnutí fokoláre a nezisková organizace Pontes. Ve čtvrtek 20. října v Americkém centru o tomto tématu diskutovali vrchní státní zástupkyně Lenka Bradáčová, senátor, advokát, bývalý policejní vyšetřovatel Václav Láška a investigativní žurnalista a redaktor časopisu Respekt Jaroslav Spurný.

„Média nejsou spravedlivá k justici, ale justice není spravedlivá k médiím,“ řekl úvodem Jaroslav Spurný a vysvětlil, že pro novináře je těžké rozsudky čtenáři interpretovat. Většina soudců je vůči médiím uzavřena a rozsudkem se nesnaží vysvětlit. S redaktorem souhlasila i Lenka Bradáčová, která dodala, že spolupráce justice

a médií je komplikovaná. „Justice je složitá a pomalá, média ji chtějí zrychlit a zjednodušit, ale aby byla informace rychlá a výstižná, to se stává jen velmi zřídka,“ řekla.

Václav Láška ve své odpovědi interpretoval své politické názory, mluvil o střetu zájmů v médiích a stěžoval si, že investigativních žurnalistů ubývá. Podle něj by měl rozsudek vychovávat veřejnost, působit na ni preventivně: „Lidé budou dodržovat zákony, kterým jsou schopni rozumět.“

Během diskuse hosté polemizovali i o subjektivitě spravedlnosti a zda se vůbec soudy a média pohybují ve spravedlivém prostředí. Publikum naopak soustředilo své dotazy na konkrétní kauzy, což potvrdilo názory hostů, že dosavadní výsledek spolupráce médií a justice je neuspokojivý. Dle názorů hostů by se spolupráce médií a justice mohla zlepšit, pokud by ovšem soudci byli ochotní s novináři více komunikovat.

TEREZA DORŇÁKOVÁ

Komentáře

Co rozhodne osudové úterý amerických voleb?

V listopadových prezidentských volbách do čela nejmocnějšího svobodného státu světa bude rozhodovat mnohé. Rafinované projevy, do puntíku připravená kampaň, genderová nerovnost, swing states, ale do jisté míry i tradiční americký volební systém.

Osmý listopad se totiž nevyhnutelně blíží a s tím vrcholí i volební drama. Možná i proto, že se jeho finále poprvé v americké historii účastní žena. Žena mnohými obdivována až adorována, jinými pak shazována a odsuzována. A právě gender bývá často problémem. Pro hodné mužů je velice těžké identifikovat se s první vážnou prezidentskou kandidátkou, jakožto zářným příkladem feminismu.

Clinton má navíc oproti neohrabanému, stále ubližnému a nepřipravenému Trumpovi pramalý manévrovací prostor. Jeho neustálé přešlapy ho činí tak nějak „lidovějším a přirozenějším“.

Naproti tomu Hillary si musí dávat velký pozor na to, jak pracuje s jazykem, musí být rázná vůči teroristům, ale zároveň to okamžitě vyrovnávat rodinnými fotkami, aby působila dostatečně laskavě. Tohle všechno, společně s do posledního detailu propracovanou strategií bez možnosti větší improvizace, ji činí v určitých očích nepřirozenou a umělou. Trump si díky tomu nadále hovoří v utopické představě o své automatické dokonalosti, nadřazenosti a neporazitelnosti.

Velkou roli v závěru voleb budou hrát i takzvané „swing states“ a americký volební systém jakožto obludný přežitek. Ten totiž funguje na volbě pouhých volitelů, tedy zástupců občanů podle jejich volebních preferencí, kteří teprve později volí kandidáta. Princip je většinový a platí tak, že vítěz bere vše. V praxi to znamená, že ještě před osudným úterkem je v podstatě jasné, jak volby dopad-

nu v minimálně třech čtvrtinách států USA.

Tradičně jsou zde však státy s vyrovnaným rozložením volebních preferencí, kde není dopředu jasné, kdo vyhraje. Říká se jim „swing states“, neboť různé volby zde vyhrávají různé politické strany. Donald Trump si toto dobře uvědomuje a neváhal proto využít příležitosti v Gettysburgu (v Pensylvánii – jedním z významných „swing states“), bojišti klíčové bitvy americké občanské války. V projevu se s hrдостí odkazoval na nejslavnějšího republikána, prezidenta Lincolna, který zde před více než 150 lety pronesl řeč vyzdvihující nutnost překonání rozporů v americké společnosti. Pro Trumpa je to stále nutnost, neboť demokraté už pomalu začínají slavit jisté vítězství, ale do voleb je stále čas. Abychom se nakonec všichni nedivili...

TOMÁŠ ŠEDIVÝ

FLEŠ

Šéfredaktorka: Anna Musilová
Editoři: Sabina Andree, Jan Šimek, Eva Müllerová, Martin Špaček
Korektoři: Kristýna Matějková, Kateřina Vraná, Maria Gorbátová, Adéla Paruchová
Redakce: Sabina Andree, Filip Ardon, Natálie Bartlová, Eliška Beranová, Tereza Brůžková, Tereza Dorňáková, Maria Gorbátová, Tomáš Hubka, Tomáš Chramosta, Karolína Jírová, Filip Kalčák, Jaroslav Keimar, Tomáš Klézl, Michaela Lišková, Kristýna Matějková, Eva Müllerová, Anna Musilová, Zuzana Nevolová, Adéla Paruchová, Dominik Patzner, Anna Julie Řehořová, Tomáš Šedivý, Jan Šimek, Martin Špaček, Petra Vávřová, Kateřina Vraná, Aneta Zámečnicková, Tereza Zyklová

Bitva o Mosul je teprve na počátku, přesto se rýsuje další postup

Jedenáct dní. Dva kilometry před samotným cílem. Více než 50 tisíc iráckých vojáků na jihu, přibližně 10 tisíc kurdských pešmergů na severu. Podpora USA. Zbytek sil se skládá z policistů, dobrovolníků. Spojili se, aby získali zpět strategické město s 1,5 milionem obyvatel, kde před více než dvěma lety nejvyšší představitel takzvaného Islámského státu, Abú Bakr al-Bagdádí, vyhlásil vlastní chalífát. Mosul je poslední irácké centrum v rukou ISIS.

Přesile čelí zhruba pět až šest tisíc džihádistů, kteří z města během několika týdnů dokázali vytvořit téměř nedobytnou pevnost. Koalici se nejprve dařilo

dobývat vesnici za vesnicí, což vedlo k iluzi překvapivě snadného průběhu celé mise. Irácký premiér dokonce před týdnem prohlásil: „Vojenské složky míří k městu rychleji, než jsme očekávali a mnohem rychleji, než jsme plánovali.“ Letmé představy o hladkém pochodu až k městu byly ale během posledního týdne roztrženy na kusy. Na silnicích jsou nastraženy míny, ustupující příslušníci ISIS využívají lidských štítů, koaliční síly jsou soustavně pod palbou. Houževnatost džihádistických bojovníků se s každou stovkou metrů prohlubuje a boje se zintenzivňují, i když jsou hranice města ještě daleko.

Dobytí Mosulu se zdá být alfou a omegou v otázce porážky Islámského státu. Ačkoli se ho pravděpodobně dočkáme až v příštích měsících, proti teroristické organizaci se již nyní chystají další plány. Američané se bitvy podle dosavadních vyjádření přímo nezúčastní, přesto se chystají podpořit dobytí velitelského města IS Rakká v Sýrii. „Útok začne během několika příštích týdnů“, sdělil v prohlášení americký ministr obrany Ash Carter. Už teď však není jasné, co bude s necelými dvěma miliony civilistů z oblasti Mosulu, natož pak s dalšími statisíci Sýřanů. Západ by měl už nyní diskutovat o finančních prostředcích pro

poskytnutí humanitární pomoci, která na Blízkém východě bude více než potřeba.

V Iráku sice míří za lepšími časy, ale syrský chaos umožňuje Islámskému státu posilovat pozice v zemích severní Afriky. Za pár měsíců mohou i tam vyrůst místa podobná Mosulu s miliony nevinných civilistů. Porážka džihádistů je velmi důležitým krokem v dosažení stability v arabském světě, zajištění důstojných podmínek pro lidi zničené válečným děním je však krokem rovnocenným a mimořádně náročným.

DOMINIK PATZNER

Tři a půl tisíce lidí ve varu – Marpo vyprodal Forum Karlín

Sobotní večer patřil ve Foru Karlín rapu. Do měsíc vyprodané haly dorazil přední český interpret Marpo. Půl roku ode dne, kdy první český rapper naplnil sportovní halu, se tak vrátil pro další rekordy. Spolu se svým uskupením Trouble Gang a kapelou vytvořil nevidanou show.

Dlouho před startem koncertu publikum skandovalo rapperovo jméno. Když Marpo přišel, nadšení vyvrcholilo. Úvodní píseň zahrál sám. Prolog koncertu zakončilo strhnutí opony a odhalení toho, co se dlouhé minuty skrývalo za ní. Diváci spatřili Sochu Svobody a postapokalyptický výjev plný vraků aut, betonových panelů, světél a ohně. Za touto scénérií se na plátně po celý koncert promítala podobně laděná živá projekce. Na nevěšném pódiu se objevila živá kapela, která rapové koncerty příliš často nedoprovází. Jednatřicetiletý Marpo po

odhalení překvapení pronesl uvítací řeč a vystoupení začalo naplno.

Následoval řetěz energických písní, které zpívala celá hala. Marpo se spoluhráči běhal z jedné strany pódia ke druhé, skákal do davu a v obrovském tempu trefoval slova do rytmu. Na první pohled bylo zřejmé, že každý přítomný posluchač je zarytý fanoušek a zná všechny texty nazpaměť. Když už se zdálo, že atmosféra nemůže být lepší, objevil se Marpův host. Přišel populární rapper Ektor a zahrál se svým kamarádem skladbu pojmenovanou Mladá krev. Přestože byli slibovaní i další hosté, po zbytek večera se už nikdo další neobjevil. Toto zklamání bylo kompenzováno skvělým zvukem, akcí a perfektně odvedeným designem pódia. Ke konci vystoupení se ze stropu začaly snášet konfety a světelné reflektory rozehrály libivou podívanou. Rapper se rozloučil písní

Všude kde jsem byl. Světla zhasla a největší Marpovi fanoušci se přesunuli na afterparty do legendární haly SaSaZu.

Koncert nebyl jen obyčejným sledem písní, Marpo nešetřil proslovy. Zdůraznil, jak si váží fanoušků i přátel. Nejvíce překvapil prohlášením, že se pokusí za dva roky vyprodat O2 arenu. Posouvání rekordů už Marpovi jednou vyšlo, k odhodláním by ale potřeboval ještě rozšířit základnu příznivců. Je otázka, zda se podaří pod jednu vlajku shromáždit dostatek fanoušků rapu, který si stále drží pověst vyhraněného hudebního stylu s mnoha odpůrci. Marpo sám se navíc prezentuje agresivním a vymezujícím se projevem, kterým spadá mimo hlavní proud. Odpovědi se dočkáme za dva roky. Kvalitní koncert ve Foru Karlín si rozhodně řekl o pokračování.

FILIP KALČÁK

Působivé finále

Foto Filip Kalčák

Po Kafkovi v rámci festivalu lezli brouci

Pokud jste šli 21. října Dušní ulicí v Praze, mohli jste vidět netradiční verzi pomníku Franze Kafky – na sochu byla promítána animace lezoucích brouků a dobových fotografií. Jednalo se o videomapping, jednu z mnoha částí prvního ročníku festivalu Kafka Forever.

Kromě videomappingu se konala komentovaná prohlídka Kafkových oblíbených míst na Starém městě s Věrou Koubovou, současnou překladatelkou Kafkova díla. Obdivovatele tohoto

významného spisovatele zavedla i do bývalé kavárny Savoy (dnes restaurace Katr), kam kdysi Kafka chodil na divadelní představení v jidiš. Tento starobylý židovský jazyk, kterým dodnes mluví čtyři miliony Židů po celém světě, bylo slyšet i naživo, když u památníku vystoupila Pražská jidiš kapela.

Proběhlo i krátké divadelní představení Popis (sportovního) zápasu, v podání herců Jana Slováka z divadla Sklep a Ondřeje Škrabala, na motivy povídky Popis jednoho zápasu, kte-

rá inspirovala Jaroslava Rónu k vytvoření pomníku. Pro fajnšmekry uspořádali studenti VŠE kvíz k prověření znalostí o životě i díle autora. Festival Kafka Forever neměl jen připomenout Kafkovo dílo veřejnosti, ale byl také předehrou pro již šestnáctý ročník mezinárodní literární Ceny Franze Kafky. Tu dnes v Brožíkově síni Staroměstské radnice na Staroměstském náměstí převezme italský spisovatel Claudio Magris za své celoživotní dílo.

ANETA ZÁMEČNIKOVÁ

Death Grips roztrhali Meet Factory

Smíchovský klub Meet Factory zažil v pondělí večer jízdu, kterou jen tak něco nepřekona. V rámci Radio Wave Stimul Festivalu zde vystoupila americká experimentální hip hopová skupina Death Grips a potvrdila, že její živá vystoupení jsou opravdu ojedinělou záležitostí.

Trio původem z Kalifornie se i přes své relativně krátké působení na hudební scéně stihlo nesmazatelně zaplat do historie hip hopu. Jeho hlavními přednostmi jsou práce s nevěšnými samplers, hyperaktivní bubnování a agresivní rap frontmana MC Rida. Kapela navíc svou hudbu chytře doplňuje o prvky mnoha alternativních žánrů. Není tedy divu, že se skupina těší stále přízni kritiků.

Do Meet Factory ale nepřišli pouze Death Grips. Večer zahájil německý DJ Grisha Lichtenberger, který dokázal publiku vnuknout věrnou představu toho, na co dnes tancuje berlínský underground. Místo druhého předskokana patřilo londýnským Raime. Na studiové tvorbě může jejich mix elektroniky a post-punku působit trochu jalově, v Meet Factory však překvapili zapojením živých nástrojů.

České veřejnosti se tak představili poměrně důstojně.

Poté, co obě předkapely odehrály, nastala půlhodina netrpělivého čekání, během které se beznadějně vyprodaný klub zaplnil tak, že nejen v předních řadách nebylo k hnutí. Po rozehrávací zvukové zkoušce už ale skupina nastartovala zběsilou hudební jízdu, na kterou se nezapomíná. Polonahý básník MC Ride rozproudil svým projevem publikum natolik, že po celý koncert probíhala pod pódiem zuřivá mela nadšených fanoušků. Během necelé hodiny vystřídala kapela rakotovým tempem sedmnáct skladeb. Nejvíce pozornosti Death Grips věnovali letos vydanému albu Bottomless Pit, své místo si ale našly i starší slágy z kultovní desky Money Store. Největší úspěch sklídl paranoidní hit „Guillotine (It goes Yah)“.

Death Grips ale mimo jiné předvedli, jak vypadá správný přenos energie mezi interpretem a diváky. Chvilími se zdálo, jako by se všichni v publiku pomátli, jako by se každý člen obecnosti na okamžik stal oním položeným MC Ridem. V tom nejlepší smyslu slova. TOMÁŠ KLÉZL

CPC: prostor, kde se realita prolíná s uměním

Foto Karolína Jirová

Nově vybudovaná galerie Czech Photo Centre (CPC) otevřela výstavou fotografií VII Photo Agency s názvem Otázky bez odpovědí. Fotografie významných světových tvůrců Alexan-

dry Boulat, Rona Haviva či Antonína Kratochvíla a mnoha dalších zachycují nejen kritické momenty naší historie, ale i společenské problémy, humanitární krize, neobyčejné portréty

a módní klišé.

Souběžně s touto výstavou je možné shlédnout i video instalaci fotografií s názvem Smile, která se snaží bořit dogmata fotožurnalistiky velmi jednoduchým způsobem, a to zářícím úsměvem na tvářích dokumentovaných osob.

Galerii nacházející se u stanice metra Nové Butovice nelze přehlédnout, venkovnímu prostoru totiž dominuje korzo s novou dvanáctimetrovou plastikou Davida Černého TRIFOT, která představuje ožvládnutou hlavou z fotoparáty a nohou ze stativů.

Od konce listopadu do konce ledna zde bude možné vidět autorské prezentace oceněných autorů prestižní novinářské soutěže Czech Press Photo, která se bude vyhlašovat 21. 11. 2016 na Staroměstské radnici v Praze.

KAROLÍNA JIROVÁ

Pražský koncert The Cure měl několik ale...

Koncert britské kapely proběhl v sobotu 22. října 2016 v pražské O2 areně. Působil velice živelně, přestože vystoupení trvalo skoro tři hodiny, jejich hudba je docela melancholická a věkový průměr kapely dost vysoký. Po celou dobu si ale dokázali udržet silnou a také snovou atmosféru nejen

díky světlům a vizuální projekci, při níž promítali hlavně fotografie z válek.

Tato akce přesto zatím aspiruje na jednu z nejrozporupnějších, které se v O2 areně odehrály. Nelze říci, že by kapela hrála špatně, po hudební stránce tomu není co vytknout, naopak. Technicky ze strany zvukaře se ale

občas vyskytl problém, byl slyšet pouze zpěvák, nebo naopak jen zbytek kapely. To celému koncertu ubíralo na oné snovosti. Pro návštěvníky, kteří čekali trochu více té „show“, byl už tak poněkud nudný. Přesto však byla celá akce hodnocena velice kladně a energicky.

ANNA JULIE ŘEHOROVÁ

Designblok již po osmnácté

Největší přehlídka módy a designu ve střední Evropě začíná dnes na Výstavišti v Holešovicích a potrvá do konce října.

Festival, který vznikl před osmnácti roky, se letos představí v novém kabátě a uvede rekordní počet designérů a umělců, kteří svá díla představí pokud možno interaktivní formou. Letošní koncept festivalu je unikátní právě svou interaktivitou. Tématem, které váže představované práce, je totiž sport.

„Když nemůžeš, tak přidej. Kolik designérů, i když třeba trénovaných sportovců, chtělo svůj boj o kariéru designéra vzdát,“ vysvětlila ředitelka Designbloku Jana Zielinski a dodala, že důvodem pro zvolený motiv jsou mimo jiné letošní Olympijské hry.

Letošní neklidný Designblok navštíví již tradičně Liběna Rochová, těšit se můžete na obří „Slunečnice z kbelíků“ od Maxima Velčovského, hrající židle v instalaci představující klaviaturu od Jana Plecháče a Henry-

ho Wielguse, či na zahraniční vycházející hvězdy Françoise Azambourga nebo věhlasného japonského designéra Arihira Miyake.

Ti představí své artefakty v takzvané Designérii Průmyslového paláce v Holešovicích. Pro návštěvníky bude připraven interaktivní program nejen na Výstavišti, v galeriích, pop-up shopech, nebo showroomech, jako je Atelier Pelci nebo Studio Alta, ale i na veřejných prostranstvích pražských ulic.

ZUZANA NEVOLOVÁ

Punkoví vs mafiánští ponožkožrouti

Lichožrouti byli odhaleni, popsání a zachyceni na filmové plátno! O koho že jde? Kdo četl trilologii Pavla Šruta, už ví, že se jedná o malé tvorečky živící se ponožkami – ale pozor, jen těmi lichými. Sudé nechávají lidem, aby se s nimi spravedlivě dělili. Jinými slovy, film a kniha jsou o tom, na koho máte hodit vinu, až vám bude partner tvrdit, že vám ale určitě dával na vyprání ponožky dvě.

Lichožrouti – 70 %

Knižní verze se od filmové liší, například v méně detailním popisu a množství postav. Děj filmu je méně spleť, méně zábavný a více spoléhá na vizuální akci.

Hlavního hrdinu představuje mladý lichožrout Hihlík, který po smrti dědečka odchází za zbytkem rodiny, strýčkem Padrem, vůdčem mafiánského gangu, a jeho syny-dvojčaty Ramsesem a Tulamorem. Od gangu se však odtrhne drsný hoch Kudla Dederon, nechce už ctít základní pravidlo Padreho týmu, čili „Nikdy nevezmeš celý pár“. Vytvoří nebezpečný tým punkově vypadajících poskoků jménem Kojoti, kteří nosí číra a za-

vírací špendlíky v uších a kteří se snaží přebírat Padreho impérium, k čemuž jim má dopomoci únos Tulamora.

Sama animace Lichožroutů má pár nedostatků, ne však zásadních. Příprava výtvarné části začala už před čtyřmi lety a pokračovala až do letošního roku, přesto není dokonalá. Postavičky lichožroutů jsou zdařilé – stvoření, jež se skládají z textilí, mají jasné viditelné úplety a dodržují i fyzikální zákony s látkou spojené. Lichožrout se dá ždímat a umí plout vzduchem.

Animace objektů jsou však horší. Pražská náplavka a okolí jsou napodobeny věrohodně, naproti tomu vzhled vody je nepovedený, působí až nedomoderně vzhledem k současným technikám animace. Podobným případem je i scéna při pohledu na Prahu – nezdařilý přechod mezi vymodelovanou částí města v popředí a v pozadí pouze vloženou panoramatickou fotografií pozná i laik.

Navzdory několika klišé, jako jsou humorné situace postavené na praštění někoho dveřmi nebo tvrdé působící slečna, z níž se nakonec vyklubuje něžná duše s měkkým místečkem v srdci pro nepřítele, se jedná o pěkný rodinný film s originálním námětem a ryze českou produkcí.

NATÁLIE BARTLOVÁ

Hokejbalové extralize vládne Kladno

Nejvyšší hokejbalová soutěž je přibližně v polovině své základní části. Tabulce po desátém kole kraluje kladenský Alpiq, který dosud pouze jednou odchází z boje poražen. Naopak jedinou výhru má na kontě Most, zaslouženě okupující opačný pól tabulky.

Vedení Kladna je o to překvapivější, že tým prochází další generační obměnou a kvůli početné marodce byl trenér Kadlec nucen povolovat mimo jiné teprve šestnáctiletého Jaroslava Procházku. Tento tah vyšel na výbornou, Procházka totiž v osmi odehraných utkáních dokázal hned čtyřikrát skórovat a ukázal, že i do budoucna má Kladno na čem stavět.

Za očekáváním nezůstává ani úřadující mistr z Pardubic, který s šestibodovým odstupem pronásleduje Alpiq z druhého místa. Východočeši však mají utkání k dobru.

K příjemným překvapením letošního ročníku patří Letohrad, jehož mladý kádr se prozatím drží na dohled prvnímu místu tabulky. Ještě lépe se daří pražskému Kovu, jedinému přemožiteli jinak suverénního Kladna. Pražané loni zachraňovali extraligovou příslušnost ve skupině o udržení. Po příchodu trenéra Herstuse se však tým odráží k lepším

zitrkům. Naposledy nadělal „kanára“ trápícímu se Mostu.

Právě ten je letos největším zklamáním a s pouhými třemi body se krčí u dna tabulky. Po nad očekávání úspěšném loňském ročníku tak Severočeši prožívají znatelný útlum, letos zaznamenali pouze jedno vítězství.

Rozpačitým dojmem působí pražský Kert-Park. Ten ani s hvězdnými individualitami Wróbelem, Topolánkem či Kručkem nepodává konstantní výkony a prozatím sídlí na šestém místě. Nepřesvědčivé výsledky vykazuje také Plzeň, která se jen těžko vyrovnává s odchody letitých opor obranných řad.

Naopak extraligový novic z Rakovníka nabírá vítr do plachet. Po nevydařeném úvodu sezony se Středočešům v říjnu podařilo hned třikrát po sobě bodovat a vzdálit se barážovým vodám.

Do své druhé poloviny vstupuje CCM Extraliga jedenáctým kolem již zítra. Bodové rozestupy mezi týmy jsou minimální, tudíž lze letos očekávat úporný boj až do konce ročníku. Zajímavé bude také sledovat individuální výkony hráčů v návaznosti na blížící se mistrovství světa, které se v červnu příštího roku uskuteční v Pardubicích.

JAROSLAV KEIMAR

Středočeské derby přilákalo mnoho diváků.

Foto Tomáš Kostečka

Plíšková v dramatickém utkání podlehla Kuzněcové

Karolína Plíšková nedokázala navázat na vítězství v úvodním zápase na Turnaji mistrů v Singapuru. Ve vyrovnaném utkání, plném zvratů a úžasných výměn, podlehla Rusce Světlaně Kuzněcové 6:3, 2:6 a 6:7. V souboji o postup ze skupiny v pátek vyzve Plíšková Agnieszkę Radwańskou.

Obě tenistky zvládly své úvodní zápasy Bílé skupiny. Češka po skvělém obratu, odvrácení mečbolu a zvládnuté koncovce porazila Španělkę Garbiñę Muguruza. Podobný kousek se povedl

také Kuzněcové, ve třech setech přetlačila polskou favoritku Radwańskou. A pořádné drama si pro diváky připravily i v tomto zápase.

Světová pětka se po celý zápas nemohla spolehnout na svůj kvalitní servis, přesto se ujala vedení 1:0 na sety. Poté ale ruská tenistka ovládla druhý set jasně 2:6 a v závěrečné sadě si vytvořila pohodlný náskok. Česká jednička se nevzdala, opět ukázala svou mentální sílu a nadechla se k obratu. Od vítězství v zápase jí dělily dva míčky, ale utkání musel

rozhodnout tie-break. V něm Plíšková odvrátila 3 mečboly, přesto se na konci zápasu radovala rodačka z Petrohradu.

Situace v Bílé skupině je před posledními zápasy daná. Světlana Kuzněcová má už postup zajištěný a o druhé postupové místo si to v přímém souboji rozdělí Plíšková s Radwańskou. Češka v šesti přechozích vzájemných zápasech nenašla recept na polskou tenistku. Nadešel čas tuto nepříznivou sérii přerušit.

MARTIN ŠPAČEK

Lieser převálcoval domácí špičku na Prague Golf Masters

Český profesionální golfista nechal zbytek startovního pole za sebou o celých devět ran. Pokračoval tak v kvalitních výkonech i v samém závěru domácí tour. Po triumfu na berounském Czech Open získal titul i na Zbraslavi, kde se hrálo o celkovou dotaci 1 milion korun.

Domácí ale i zahraniční golfisté se divákům představili ve třídním souboji od 19. do 21. října. Lieser si počínal v chladném podzimním počasí suverénně. Pěťadvacetiletý profesionál zvítězil způsobem start-cíl, přestože měl po prvním kole náskok jedině rány. Těsně v závěru se držel Jan Cafourek se skóre -3.

Lieser má pověst psychicky labilního hráče, takže se očekávalo, jak si ve druhém kole povede.

Jenže dosavadní líder turnaje ve čtvrté předvedl vynikající výkon, rozstřílel zbraslavskou osmnáctku a stanovil nový rekord hřiště se skóre 63 ran. „Dnes mi vycházelo úplně všechno. Za celý den jsem minul pouze jednu fairway a dvakrát green v regulaci,“ řekl Lieser, jehož puttování ve druhém kole bylo bezchybné. Sám po absolvování osmnácti jamek přiznal, že spoustu dlouhých puttů si chtěl pouze přihrát, než aby je zahrál přímo do jamky. I díky tomu měl před závěrečným hracím dnem komfortní náskok devíti ran.

Finálové kolo se ukázalo být pouhou formalitou. Lieser se s pražským turnajem rozloučil nejhorším výsledkem za celé tři dny, přesto do skórkarty zapsal jednu ránu pod par. Celkové skóre -14 českému golfistovi bohatě stačilo na prvenství, za které organizátoři vypsali finanční odměnu ve výši 200 tisíc korun. V dramatickém závěru si druhé místo zajistil Angličan Chris Robb (-5), třetí místo dělili Jan Cafourek a Petr Gál (oba -4).

TOMÁŠ CHRAMOSTA

Vítěz Prague Golf Masters

Foto archiv

Přidá dnes Univerzita Karlova na ledě páté vítězství?

Ostré střety, krásné góly, ale hlavně dobrá zábava. To vše přinese již šestý ročník Hokejové bitvy, turnaje čtyř největších pražských vysokých škol, který se uskuteční již dnes od 17:45 v holešovické Tipsport Areně.

Hokejový program, který potrvá až do nočních hodin, odstartuje soubor České zemědělské univerzity s Vysokou školou

ekonomickou. Vzpětí se odehraje repriža posledních dvou finále, v níž Univerzita Karlova nastoupí proti Českému vysokému učení technickému. Vítězové těchto dvou souborů si to rozdají mezi sebou ve večerním finále, poražení se utkají o třetí místo. Celkový vítěz si odnese putovní Pohár primátora hl. m. Prahy a výhru ve výši 10 000 Kč.

Hlavním favoritem celého turnaje bude jednoznačně opět nejstarší česká univerzita, která v předchozích ročnících již čtyřikrát zvítězila. Hořkost prohry poznali studenti Univerzity Karlovy pouze v roce 2013, kdy se ve finále museli po samostatných nájezdech sklonit před ČZU. Zbývající dva účastníci na premiérový triumf zatím čekají.

FILIP ARDON

Favorit z Chodova přetlačil Bohemians až v samém závěru

Úvodní buly zápasu

Foto Tomáš Chramosta

Chodovští florbalisté dokázali zvítězit popáté v řadě. Dohrávka 1. kola na půdě Bohemians měla dramatickou zápletku. Hosté zhruba v polovině utkání prohrávali 2:5, jenže vzápětí se úřadující mistr zvedl k neuvěřitelnému výkonu. Šesti góly v řadě dokázal v hale na Děkance otočit utkání. Obrat režiroval v samém závěru chodovský útočník Miloš Tyl.

Oba celky se utkaly již v polovině září, a to pod otevřeným nebem na pražské Štvanici. Jenže historicky první open-air utkání bylo za stavu 5:2 pro Chodov přerušeno pro déšť. Florbalová unie se následně rozhodla duel anulovat a odehrát v náhradním termínu. Hosté tak vstupovali do úterního utkání se zvýšenou motivací.

Chodovští byli navíc povzbuzeni vysokou výhrou nad Tatranem v předějším soutěžním utkání. Několikanásob-

ného mistra republiky na vlastní půdě zostudili sedmnácti brankami. Jenže v úvodní třetině to byli spíše Klokani, kteří tvořili hru. Po čtyřiceti minutách zaslouženě vedli 5:3 a byli blízko senzačnímu výsledku. „První dvě třetiny jsme nebyli připraveni na jednoduchou hru, nedokázali jsme plnit ty nejzákladnější pokyny taktického charakteru,“ zhodnotil počínání Chodova trenér David Podhráský.

Po druhé přestávce o sobě dal vědět hostující útočník se čtrnáctkou na zádech. Miloše Tyla po úvodním utkání sezony převezla záchranná služba do nemocnice s otřeseným mozkem. „Měl jsem motivaci navíc poté, co mě zranili,“ přiznal pětadvacetiletý křídelník krátce po skončení utkání. Chodov měl bleskový nástup do třetí dvacetiminutovky. Tyl po čtrnácti sekundách hry od úvodního buly šikovně zasunul míček za tyč zpoza branky. Za nerozhodného stavu pak dvěma dalšími zásahy zkompletoval hatrick a ideálně se pomstil soupeři.

Chodov tak dokázal během dvaačtyřiceti minut vstřelit šest gólů a přitom žádný neinkasovat. To bylo podle kouče hostů klíčem k úspěchu. „O přestávce jsme si řekli, že když nedostaneme gól, tak ten zápas otočíme. Pořád si věříme, i když prohráváme. Tohle mužstvo už druhou sezónu potvrzuje obrovskou mentální sílu,“ dodal Podhráský.

TOMÁŠ CHRAMOSTA